

Atomová bomba zabije desítky tisíc lidí, stejně jako bomby svržené na Hirošimu a Nagasaki. Termonukleární bomba, pokud vybuchne ve městě, jako je New York nebo Soul, zabije jedním extrémně horkým zábleskem miliony lidí.

Prototyp zbraně navržený Richardem Garwinem v roce 1952 měl výbušnou sílu 10,4 megatuny, což odpovídá výbuchu 1000 hirošimských bomb současně. Byla to strašlivá zbraň. Garwinův mentor Enrico Fermi z projektu Manhattan měl výčitky svědomí už při pouhém pomyslení, že by se tato strašlivá zbraň měla vyrábět. Fermi a jeho kolega Isidor I. Rabi se dočasně rozešli se svými kolegy, kteří zbraň vyráběli, a napsali prezidentu Trumanovi dopis, v němž prohlásili, že superbomba je „strašlivá věc“.

Jejich slova v dopise zněla: „Skutečnost, že ničivost této zbraně nemá žádné hranice, činí z její existence a ze znalostí její konstrukce nebezpečí pro celé lidstvo. Ve všech ohledech je to bezpochyby strašlivá věc.“

Prezident však prosbu o zastavení výroby superbomby ignoroval a Richard Garwin dostal svolení k vypracování plánů. „Pokud byla vodíková bomba ze své podstaty zlem, pak zlem zůstává,“ říká Garwin.

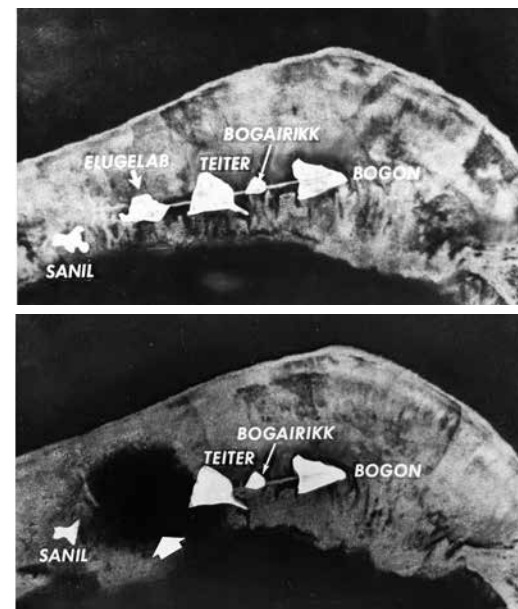
Superbomba byla sestrojena. Její krycí jméno bylo Mike. Série dostala název Ivy. „Šlo tedy o test Ivy Mike.“

Dne 1. listopadu 1952 byla zkušebně odpálena na ostrově Elugelab na Marshallových ostrovech. Prototyp bomby Ivy Mike vážil přibližně osmdesát tun. Byl to nástroj zkázy tak enormních rozměrů, že ho museli postavit v budově z vlnitého hliníkového plechu dlouhé dvacet sedm metrů a široké čtrnáct metrů.

Ivy Mike explodoval s dosud nevídaným explozivním účinkem. Kráter po bombě byl v tajné zprávě popsán jako „dostatečně velký na to, aby se do něj vešlo čtrnáct budov velikosti Pentagonu“. A přestože lze o nelidsky ničivé síle termonukleárních zbraní obecně říci mnohé, dvě letecké fotografie – pořízené před výbuchem bomby Ivy Mike a po něm – mluví za vše.

Na horním obrázku níže je ostrov Elugelab zachycený tak, jak vypadal už od svého geologického vzniku.

Na spodním snímku je vidět, že celý ostrov výbuchem zmižel. Na jeho místě zůstal kráter o průměru tří kilometrů a hloubce

Ostrov Elugelab před testem termonukleární bomby Ivy Mike v roce 1952 a po něm..

ZDROJ: NÁRODNÍ ARCHIV SPOJENÝCH STÁTŮ

pětapadesáti metrů. Vypálení zemského povrchu masovými vyhlazovacími zbraněmi dosáhlo o řád větších rozměrů. Vynález superbomby s sebou přinesl existenci zbraně, pod jejímž účinkem mizí i země.

Američtí váleční stratégové na vlastní oči viděli, co dokáže v okamžiku zničit 10,4 megatuny. To, co následovalo poté, je zarážející: šílený spěch s hromaděním termonukleárních zbraní, nejprve po stovkách, pak po tisících.

V roce 1952 bylo k dispozici 841 jaderných bomb. V následujícím roce už 1169.

„Proces se industrializoval,“ vysvětluje historik z Los Alamos Glen McDuff. „Už to nebyly vědecké projekty.“

V roce 1954 čítal arzenál 1703 jaderných zbraní. Americký vojensko-průmyslový komplex nyní vyráběl (v průměru) 1,5 jaderné zbraně denně.